

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/133/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022204987
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:0022204987.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom v B. XXX, zastúpený Mgr. Michalom Gargulákom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Kpt. Nálepku 8, proti žalovaným: 1. neznámy (nezistený) právny nástupca zosnulého vlastníka menom C. A., 2. neznámy (nezistený) právny nástupca zosnulého vlastníka menom D. a 3. neznámy (nezistený) právny nástupca zosnulého vlastníka menom E. A., žalovaní v 1. až 3. rade ako neznámi vlastníci, zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom v Bratislave, Búdkova 36, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaných 1.-3. proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 10C/116/2022 zo dňa 3. apríla 2023

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok Okresného súdu Michalovce č.k. 10C/116/2022-69 zo dňa 3. apríla 2023 vo výroku IV., ktorým súd priznal žalobcovi voči žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Žalobca má proti žalovaným v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom č.k. 10C/116/2022-69 zo dňa 3. apríla 2023 zrušil podielové spoluvlastníctvo sporových strán k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX v kat. úz. B. (ďalej len „nehuteľnosti“), prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcu s výškou podielu 1/1 z celku a uložil žalobcovi na vyrovnanie zaplatiť žalovanému 1. primeranú náhradu vo výške 3.796,09 €, žalovanej 2. primeranú náhradu vo výške 1.265,36 € a žalovanému 3. primeranú náhradu vo výške 1.898,04 € na účet Slovenského pozemkového fondu, vedený v Štátnej pokladnici do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výroky I. až III.). Výrokom IV. priznal žalobcovi voči žalovaným 100% náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, vyšším súdnym úradníkom.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a jeho vyporiadania tak, že súd prikáže nehnuteľnosti do jeho výlučného vlastníctva za primeranú náhradu. Na stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností si žalobca dal vypracovať znalecký posudok. Znalec určil ich hodnotu na 8,23€ za 1m², v dôsledku čoho navrhol uložiť mu povinnosť zaplatiť žalovanému 1. primeranú náhradu vo výške 3.796,09 €, žalovanej 2. primeranú náhradu vo výške 1.265,36 € a žalovanému v 3. primeranú náhradu vo výške 1.898,04 €.

3. Vychádzajúc zo záveru, že žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal 100% náhradu trov konania proti žalovaným v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP. Poukázal na tú skutočnosť, že žalobca ešte pred podaním žaloby sa pokúsil o mimosúdnu dohodu so žiadosťou o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na ktorú žalovaný vôbec neodpovedal. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca pred podaním žaloby navrhol žalovanému zrušenie a vyporiadanie podielového

spoluvlastníctva dohodou, a to spôsobom, ktorý potom uplatnil v žalobe a dosiahol plný úspech v spore, pretože súd žalobe vyhovel, zrušil podielové spoluvlastníctvo a vyporiadal ho spôsobom navrhovaným žalobcom. Podľa súdu samotná skutočnosť, že stranou sporu v súdnom konaní bola SR a v jej mene konal Slovenský pozemkový fond, ako právnická osoba zriadená na výkon činnosti vo verejnom záujme na zastupovanie záujmov SR, nie je dôvodom pre zbavenie žalovaného zodpovednosti za výsledok konania, pretože aplikujúc túto teóriu vo všetkých sporoch, ktorých by stranou bola SR zastúpená SPF by v prípade jej neúspechu nebolo možné priznať úspešnej sporovej strane náhradu trov konania. Tomuto súdnemu sporu bolo možné predísť mimosúdnou dohodou, o ktorú sa žalobca pokúsil a v ktorej navrhol rovnaký spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva po jeho zrušení, aký uplatnil aj žalobou a aký bol aj autoritatívnym rozhodnutím súdu realizovaný. Vzhľadom na postoj žalovaného, žalobca nemal inú možnosť, ako uplatniť svoje práva žalobou na súde, a pokiaľ bol v súdnom konaní úspešný, má právo na náhradu všetkých trov, ktoré mu v tej súvislosti vznikli od neúspešného žalovaného (uznesenie KS Košice sp.zn. 6Co/15/2022).

4. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku IV. o priznaní náhrady trov konania žalobcovi voči žalovaným 1.-3. v plnom rozsahu, v zákonnej lehote podali odvolanie žalovaní 1.-3. z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a navrhli rozsudok v napadnutom výroku zmeniť tak, že súd neprizná stranám sporu nárok na náhradu trov konania. Argumentovali tým, že súd dostatočne nezohľadnil povahu sporu, ani postavenie strán sporu, ktoré v danej veci opodstatňujú aplikáciu § 257 CSP. Poukázali na to, že predmet sporu je potrebné vnímať ako nie štandardné sporové konanie, v ktorom proti sebe stoja protichodné záujmy strán, nakoľko je v konečnom dôsledku v záujme všetkých právne usporiadanie majetkových pomerov k dotknutým nehnuteľnostiam. Každá strana sporu má rovnaký úspech vo veci, keďže zásadne každému z podielových spoluvlastníkov prípadne buď podiel na veci alebo primeraná náhrada. Konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva má tak charakter tzv. iudicium duplex, a v takomto konaní sa javí byť spravodlivým, aby si každá zo strán znášala svoje trovy sama. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazoval na to, že nereagovali na mimosúdnou dohodu v lehote 2 mesiacov, poukázali jednak na vyťaženosť zástupcu, ako i na Pokyn generálneho riaditeľa Slovenského pozemkového fondu, v zmysle ktorého má centrum prevodov vybavujúce žiadosti 90 kalendárnych dní na zaevidovanie žiadosti o uzatvorenie zmluvy a lehota na uzatvorenie zmluvy nie je stanovená. Napokon dodali, že súhlasili so zrušením podielového spoluvlastníctva a úmyselne tak trovy nenavýšovali. Slovenský pozemkový fond vystupuje v týchto konaniach ako zástupca sui generis, preto od neho nie je možné požadovať náhradu trov konania obzvlášť za situácie, keď nedisponuje dostatočným majetkovým substrátom. Namietali aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorý subsumovali pod odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP. Majú za to, že v danej veci nebolo možné podporne aplikovať uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/15/2022, pretože v tejto veci boli stranou sporu nezistení vlastníci.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. K odvolacím dôvodom žalovaných uviedol, že podal žalobu oveľa neskôr, než bola lehota na mimosúdné vyriešenie celej veci v predžalobnej výzve. Tvrdenia zástupcu žalovaných považuje za alibistické a účelové. Poukázal na to, že z dôvodu nečinnosti zástupcu žalovaných musel platiť súdny poplatok, právne služby a tráviť svoj čas na pojednávaniach. Ak zástupca žalovaných nie je schopný vybavovať žiadosť riadne a včas, nie je možné to považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, pretože všetky štátne inštitúcie, strany sporu a súdy musia konať v primeranej lehote, aby boli veci občanov, pre ktoré sú tieto orgány zriadené, vybavené riadne. Okrem toho, v priebehu konania viackrát neúspešne navrhol zmier, a to aj na pojednávaniach, kedy by si každá zo strán sporu znášala svoje trovy sama.

6. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaných nie je možné vyhovieť.

8. Rozsudok je v napadnutom výroku IV. o priznaní náhrady trov konania žalobcovi voči žalovaným v plnom rozsahu vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP v tomto výroku potvrdil.

9. Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaných uvádza nasledovné:

10. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP).

11. V zmysle citovaného ustanovenia sa v sporových konaniach ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane.

12. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Ak je pomer úspechu obidvoch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

13. Predmetom konania v prejednávanej veci bolo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, pričom žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, teda žalobca bol v konaní plne úspešný.

14. Aj keď je správna argumentácia žalovaných o povahe postavenia sporových strán, ktoré sú v pozícii tzv. iudicium duplex, teda súčasne žalobcov i žalovaných, to samo o sebe nevylučuje v tomto konaní rozhodnúť v súlade so zásadou procesného úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP. Súdna prax je totiž dlhodobo ustálená v názore, že pravidlo zásady úspechu vo veci, obsiahnuté v citovanom ust. § 255 CSP, sa vzťahuje aj na konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v zmysle tohto zákonného ustanovenia je teda smerodajný úspech v konaní.

15. Ak podielový spoluvlastník dosiahol v súdnom konaní zrušenie podielového spoluvlastníctva autoritatívnym rozhodnutím súdu s takým spôsobom vyporiadania, na akom sa márne pokúšal s druhým spoluvlastníkom dohodnúť a aký následne navrhol v súdnom konaní, bol v súdnom konaní v plnom rozsahu úspešný (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. júla 2012, sp. zn. 4M Cdo 10/2012).

16. Podstatnou z hľadiska posúdenia úspechu žalobcu v konaní je tá skutočnosť, že súd zrušil podielové spoluvlastníctvo a vyporiadal ho práve spôsobom, ktorý navrhoval žalobca, teda príkazaním spoluvlastníckeho podielu žalobcovi za primeranú náhradu.

17. V danom prípade obsahu spisu je tiež zrejmé, že žalobca sa pred podaním žaloby pokúsil o mimosúdnu dohodu so zástupcom žalovaných zaslaním návrhu na uzatvorenie dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zo 6.9.2022, na ktorý zástupca žalovaných do podania žaloby dňa 14.11.2022 vôbec nereagoval.

18. Vychádzajúc z vyššie opísaných skutočností je zrejmé, že žalobca pred podaním žaloby navrhol žalovaným zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou, a to spôsobom, ktorý potom uplatnil v žalobe a dosiahol plný úspech v spore, pretože súd jeho žalobe vyhovel, zrušil podielové spoluvlastníctvo a vyporiadal ho spôsobom navrhovaným žalobcom. Nebolo by preto voči nemu spravodlivé, aby znášal trovy konania, ktoré nevznikli jeho pričinením, ale v dôsledku správania sa žalovaných, resp. ich zástupcu.

19. Súd preto správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a následne skúmal či tu nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, pričom dospel k správemu záveru o ich neexistencii.

20. Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP). Uvedené zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods.1 CSP).

21. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. V zmysle už ustálenej judikatúry nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

22. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody.

23. K aplikácii ust. § 257 dochádza aj z aspektov sociálnych a okolností hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všima si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

24. Aj v konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je možná aplikácia ust. § 257 CSP, pričom však musí ísť o existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. V prejednávanej veci však ani odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal nepriznať úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP.

25. Samotná skutočnosť, že trovy konania by mal znášať Slovenský pozemkový fond ako právnická osoba zriadená na výkon činnosti vo verejnom záujme a na zastupovanie záujmov Slovenskej republiky, ktorý údajne nemá dostatočný majetkový substrát, nie je dôvodom pre zbavenie zodpovednosti za výsledok konania, pretože aplikujúc túto teóriu vo všetkých sporoch, v ktorých by stranou sporu, resp. zástupcom pri neznámych vlastníkoch bola Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, by v prípade jej neúspechu nebolo možné priznať úspešnej sporovej strane náhradu trov konania.

26. Nemožno sa stotožniť ani s odvolacou námietkou žalovaného o neštandardnom sporovom konaní v tu prejednávanej veci s odôvodnením, že usporiadanie majetkových pomerov je v záujme všetkých sporových strán. Tomuto súdnemu sporu totiž bolo možné predísť mimosúdnou dohodou, o ktorú sa žalobca pokúsil a v ktorej navrhol rovnaký spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva po jeho zrušení, aký uplatnil aj žalobou a aký bol aj autoritatívnym rozhodnutím súdu realizovaný.

27. Vzhľadom na postoj žalovaných žalobca nemal inú možnosť, ako uplatniť svoje práva žalobou na súde a pokiaľ bol v súdnom konaní úspešný, má právo na náhradu všetkých trov, ktoré mu v tej súvislosti vznikli, od neúspešných žalovaných.

28. Pokiaľ zástupca žalovaných ospravedlňoval svoju nečinnosť v mimosúdnych rokovaniach internými lehotami určenými Pokynom generálneho riaditeľa Slovenského pozemkového fondu, ani tie nie sú takou výnimočnou okolnosťou, pre ktorú by bolo spravodlivé, aby si trovy konania znášal žalobca sám obzvlášť za situácie, keď sa žalobca neúspešne pokúšal o uzavretie zmieru ešte aj v priebehu konania na pojednávaní pred vyhlásením rozsudku tak, ako je to zrejmé zo zvukového záznamu z pojednávania.

29. Vzhľadom na neexistenciu dôvodov pre aplikáciu ust. § 257 CSP rozhodol súd prvej inštancie vecne správne, ak v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP zaviazal žalovaných, ktorí neboli v konaní úspešní, na náhradu trov konania plne úspešnému žalobcovi.

30. Zo všetkých uvedených dôvodov je záver súdu o plnom úspechu žalobcu v spore a o neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa vecne správny. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil ani žiadne také vady konania, ktoré by bolo možné subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom výroku IV. o priznaní plnej náhrady trov konania žalobcovi voči žalovaným ako vecne správny podľa ust. § 387 ods.1 CSP.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaní boli v odvolacom konaní neúspešní, nemajú preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla im povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi, z ktorého dôvodu odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).